

# Bí ẩn ‘Giác Quan Thứ Sáu’

Thấy trước vụ khủng bố 11/9, rơi máy bay MH17 và các thảm họa sát thân

Hương Thảo

Cách đây ít lâu, một chung cư 12 tầng ở Florida bất ngờ đổ sập. Do vụ việc xảy ra vào lúc sáng sớm khi mọi người đang ngủ, nên nhiều người không kịp thoát ra khỏi căn phòng và dẫn đến thương vong nặng nề. Tuy nhiên, trong tòa nhà này, có một phụ nữ, cô Iliana Monteagudo, người vừa chuyển đến từ Miami, đã may mắn đào thoát. Vào cái đêm mà chung cư bị sập, cô đã trải qua một loạt “sự trùng hợp” không thể giải thích được. Cô Monteagudo tin rằng chính những “sự trùng hợp tình cờ” này đã giúp cô thoát nạn.

## Sự cố ở Tháp chung cư Florida, một sự trùng hợp ngẫu nhiên hay được Thần cứu mạng?

Vậy, cô ấy đã trải qua những gì trong đêm cuối cùng của chung cư đó? Do chứng mất ngủ, Monteagudo thường phải uống một ít thuốc ngủ trước khi lên giường vào buổi tối; nhưng lần này, vì cô cần dậy sớm vào ngày hôm sau, nên để tránh ngủ quên, tối hôm đó cô đã không uống thuốc ngủ.



Cô Monteagudo

Trước khi đi ngủ, không biết có phải là do Monteagudo đã cảm thụ được gì đó không, cô đã bỏ mấy viên thuốc ngủ và thẻ tín dụng vào ví, rồi thắp nến cho Thánh mẫu Guadalupe. Thánh mẫu Guadalupe là danh hiệu của Đức Mẹ đồng trinh do Giáo hội Công giáo La Mã ban tặng, đề cập đến Đức Trinh nữ Maria – vị Thánh mẫu đã hiển linh trong bức chân dung Đức Mẹ ở Mexico. Sau khi thắp nến xong, cô liền lên giường đi ngủ. Tuy nhiên, khoảng 1 giờ sáng, cô bất tỉnh linh bị đánh thức bởi một “lực lượng hiếm thấy”. “*Gió ngoài ban công quá lớn,*” Monteagudo nghĩ, “*Mình phải đóng cửa lại.*” Vì vậy, cô đi vào phòng khách và định đóng cửa ban công lại. Ngay khi quay lại, cô kinh hãi khi thấy trên trần nhà đã xuất hiện một vết nứt, điều đáng sợ hơn là vết nứt đang uốn lượn theo bức tường và toác ra rất nhanh. Lúc này, Monteagudo đột nhiên trong tâm cảm giác được thanh âm – một giọng nói vang lên: “*Chạy đi! Người phải chạy thật nhanh mới có thể giữ được mạng của mình!*” Còn chưa kịp suy nghĩ, Monteagudo liền khoác vội y phục, chụp lấy ví và điện thoại di động, thổi tắt nến và lao ra khỏi căn phòng!

Đến hành lang, Monteagudo thấy xung quanh thật yên tĩnh: không có ai khác, không có báo động, không có hoảng loạn. Monteagudo biết rằng cô không thể đi thang máy, vì vậy cô sẽ đi cầu thang bộ thoát hiểm. Trên thực tế, có một lối thoát hiểm ngay bên cạnh căn phòng nơi Monteagudo sống, nhưng cô mới chuyển đến nên không biết, vì vậy Monteagudo đã đi đến dãy cầu thang cách xa cô nhất. Monteagudo sau đó nói trong một cuộc phỏng vấn với phóng viên CNN: “*Nếu tôi biết, có lẽ tôi sẽ đi cầu thang bộ gần nhất.*” Khi Monteagudo lao xuống tầng sáu, cô đã cầu xin Chúa giúp đỡ để cô có thể gặp lại các con và cháu của mình. Đột nhiên, cô nghe thấy một tiếng động ầm ầm, và tòa tháp cô đang sống sụp đổ. Nếu Monteagudo đi cầu thang bộ gần căn hộ của cô nhất, có lẽ cô sẽ bị đè bẹp bên trong.

Sau đó, Monteagudo không tránh khỏi cảm giác run rẩy. Cô được bình yên vô sự chẳng phải vì một loạt sự trùng hợp “tình cờ” sao? Cô đã “tình cờ” không uống thuốc ngủ, cánh cửa “tình cờ” bị gió đập mạnh đánh thức cô tỉnh dậy giữa đêm, cô “tình cờ” nhìn thấy vết nứt, và “tình cờ” đi cầu thang bộ bên ngoài vì không biết lối thoát hiểm gần căn hộ... Nếu không có hàng loạt sự “tình cờ” này, cô ấy có thể sẽ không thể còn sống và kể cho mọi người nghe về “thảm họa kinh hồn” này. Nghe đến đây, mọi người chẳng phải đều toát mồ hôi cho Monteagudo, và cảm thấy rằng cô ấy thực là đại phúc đại mệnh? Đôi khi, một số sự tình phát sinh, nó thực sự làm cho người ta cảm thấy rằng trong mơ hồ, tự có Thiên ý. Và đôi khi người ta có thể trong vô thức mà hiểu được Thiên ý, chính là, đôi khi họ có một loại linh tính, cảm giác rằng điều gì đó sẽ xảy ra, và kết quả là điều đó đã thực sự xảy ra. Linh tính đó có lúc là cảnh mộng chân thực, có lúc là một loại trực giác, có khi liên quan đến an nguy của bản thân, cũng có khi liên quan đến gia đình, bạn bè. Người ta thường gọi năng lực dự tri thần bí này là “giác quan thứ sáu”. Từ vụ đắm tàu Titanic năm 1912, thảm họa mỏ Aberfan năm 1966 ở Anh, đến sự kiện Tháp đôi 11/9, sau khi những thảm họa lớn này qua đi, rất nhiều người nói rằng họ đã có linh tính từ trước.



## **Đưa bé trai có linh tính về vụ tai nạn máy bay MH17 của Malaysia Airlines**

Vào ngày 17/ 7/ 2014, cậu bé 11 tuổi người Hoà Lan, Miguel Panduwinata chuẩn bị theo chân anh trai 19 tuổi lên chuyến bay MH17 của Malaysia Airlines để bay từ Amsterdam về nhà bà ngoại ở Bali nghỉ mát.

*Cậu bé 11 tuổi người Hoà Lan, Miguel Panduwinata*

Cậu bé ôm hôn và chào tạm biệt người mẹ Samira trước sự chứng kiến của hải quan. Trên đường đến cầu thang máy bay, Miguel bất ngờ chạy lại phía mẹ, ôm bà và nói:

- Mẹ ơi, con sẽ nhớ mẹ. Nhớ máy bay rơi và con chết thì sao? Con sợ ngồi máy bay!

Người mẹ cảm thấy rất kỳ quái, nhưng vẫn an ủi cậu, bà nói:

- Đừng nói vậy, sẽ không có chuyện gì đâu.

Khi Samira nhìn hai anh em rời đi, cậu con trai nhỏ cứ ngoái lại nhìn cô, ánh mắt đầy bi ai...

Hai giờ sau khi cất cánh, chiếc máy bay chở khách của chuyến bay MH17 đã bị phiến quân Ukraine sử dụng tên lửa do Nga sản xuất bắn trúng và rơi xuống miền Đông Ukraine, nơi đang bị chiến tranh tàn phá. 298 hành khách và phi hành đoàn trên máy bay đã thiệt mạng. Samira cũng hồi tưởng lại, rằng vài ngày trước khi khởi hành, Miguel có vẻ bất an, luôn hỏi cô những câu hỏi về cái chết, linh hồn và Thượng Đế. Khi chời bóng một ngày trước khi khởi hành, cậu đột nhiên hỏi lớn:

- Bạn sẽ chọn cái chết như thế nào? Nếu tôi được mai táng, thân thể tôi sẽ như thế nào? Tôi sẽ không có cảm giác gì vì linh hồn của tôi thuộc về Thượng Đế?

Buổi tối, cậu nói với mẹ:

- Con có thể ôm mẹ được không?

Sau đó liền ôm chặt lấy mẹ không muốn buông. Theo cách này, cùng với mẹ của mình, cậu đã trải qua đêm cuối cùng trên nhân gian.

Tuy nhiên, giống như trường hợp của Miguel, nhiều người có thể linh tính được sinh tử của mình trong tương lai.

## **Dự kiến trước thảm họa mỏ Aberfan**

Chúng ta hãy quay trở lại xứ Wales, nước Anh vào nửa thế kỷ trước. Có một ngôi làng nhỏ tên là Aberfan, và ao rửa quặng của mỏ than địa phương nằm ngay trên đồi Mercer phía trên ngôi làng. Vào sáng ngày 21/10/1966, hai ngày mưa lớn liên tiếp cuối cùng đã làm sập mỏm đá, nước mưa trộn lẫn với bùn than và đá đổ xuống, ngay lập tức tràn xuống trường tiểu học và 20 ngôi nhà tư nhân ở địa phương. Trong số 144 người thiệt mạng, 116 nạn nhân là học sinh tiểu học từ 8 đến 10 tuổi.

## **Cuộc giải cứu một cô gái trẻ khỏi trường học; không ai sống sót được tìm thấy sau 11 giờ sáng**

Có một cô bé 10 tuổi tên Eryl Mai Jones, là học sinh của trường tiểu học này. Một ngày trước khi thảm họa xảy ra, cô bé nói với mẹ:

- Mẹ ơi, con sẽ kể cho mẹ nghe về giấc mơ của con đêm qua.

Người mẹ trả lời:

- Con yêu, bây giờ mẹ không có thì giờ. Con kể cho mẹ sau nhé!
- Không, mẹ, mẹ cần phải nghe - Cô bé nài nỉ - Con mơ thấy mình đi học, nhưng lớp học không còn nữa, toàn bộ bị bao phủ bởi một thứ màu đen!

Điều kỳ lạ hơn nữa, là nửa tháng trước khi thảm họa xảy ra, Eryl đã nói với mẹ:

- Mẹ ơi, con không sợ chết đâu.

Lúc đó, mẹ cô đang dọn phòng, bà hỏi Eryl:

- Tại sao con lại nói về cái chết vậy? Con còn quá nhỏ. Con có muốn ăn kẹo mút không?
- Con không ăn! Nhưng con sẽ ở cùng với Peter và June!, cô bé trả lời.

Sau khi thảm họa xảy ra, Eryl và hai người bạn của cô bé, Peter và June Margaret Williams, được chôn cất tại một nghĩa trang công cộng. Peter và June, một người ở bên trái cô bé, và một người ở bên phải cô bé.

Sự việc này được nhà tâm lý học người Anh, J.C. Barker kể lại sau khi nghe từ vị mục sư địa phương, và đã được cha mẹ cô bé xác thực bằng văn bản.

Khi đó, ông Barker đã thu thập được 76 lời mô tả linh tính về thảm họa mờ, trong đó có 24 do chính nạn nhân kể lại cho người thân, bạn bè của họ, và đã được người thân, bạn bè xác nhận.

## Linh tính về vụ khủng bố 11/9 trong mộng

Trước khi xảy ra vụ khủng bố 11/9 gây chấn động thế giới, một số người đã có linh tính từ trước.

Ông Larry Dossey là bác sĩ đầu ngành của Bệnh viện Thành phố Dallas, người sáng lập Hiệp hội Chẩn đoán Dallas và là biên tập viên cấp cao của Tạp chí Y liệu Thay thế. Ông đã thu thập một lượng lớn các ví dụ về năng lực dự trác của con người. Trong tác phẩm “Sức mạnh của những điềm báo trước” (The Power of Premonitions), Larry Dossey đã ghi chép lại một số điềm báo liên quan đến vụ khủng bố 11/9.

Cuốn sách viết rằng: hai tuần trước khi xảy ra sự kiện 11/9, có một phụ nữ đang đi nghỉ ở thủ đô Washington D.C. Khi linh tính xuất hiện, chồng của người phụ nữ đang lái xe trong khi cô đang ngủ gật. Khi đang mơ màng, cô sững sờ mở mắt, thứ hiện ra trước mắt cô là cảnh tượng khói đen dày đặc từ Ngũ Giác Đài. Đến khi cô tỉnh hẳn và nhìn lại, thì mọi thứ trở lại bình thường. Hai tuần sau, trong vụ tấn công khủng bố 11/9, chuyến bay 77 của Hãng hàng không Mỹ đã đâm vào Ngũ Giác Đài, khiến 184 người thiệt mạng. Trên TV, Ngũ Giác Đài bị trúng đạn và khói tỏa ra giống hệt như cảnh người phụ nữ nhìn thấy trong lúc nửa mơ, nửa tỉnh.

Cuốn sách của Tiến sĩ Dossey cũng ghi lại linh tính của một phụ nữ Bắc Carolina, và linh tính của cô ấy có nhiều chi tiết hơn. Một tuần trước khi vụ tấn công khủng bố 11/9 diễn ra, người phụ nữ này đột nhiên cảm thấy mình chìm vào bóng tối trong giấc ngủ, và sau đó cô ấy nghe thấy giọng nói của một người đàn ông lặp lại số “2830, 2830”. Trong mơ hồ, cô ấy nghe thấy tên một người, nhưng không nghe thấy rõ ràng, nó dường như là Rooks và Horrocks. Người phụ nữ này đã cùng gia đình đặt vé máy bay đến Disneyland vào ngày 11 tháng 9. Giấc mơ này khiến cô vô cùng băn khoăn. Vì vậy, bất chấp sự phản đối kịch liệt của chồng con, cô đã hủy vé. Một tuần sau, hành vi vô lý không thể giải thích được trong mắt gia đình của cô hóa ra đã cứu mạng cả gia đình.

Đáng ngạc nhiên hơn nữa là con số “2830” xuất hiện liên tục trong giấc mơ của cô cũng tương đồng với số người tử vong được báo cáo vào thời điểm đó. Phi công phụ của chuyến bay United Flight 175 đâm vào Tháp Nam của Trung tâm Thương mại Thế giới tên là Michael Horrocks.

## Linh tính cứu mạng

Một nghiên cứu trong những năm 1950 cho thấy, số lượng hành khách đi trên con tàu bị tai nạn có xu hướng ít hơn tuần trước; tương tự, tỷ lệ ghế trống trên bốn chuyến bay gặp nạn trong vụ 11/9 đều cao, với hệ số tải hành khách bình quân chỉ là 21%; các nhà sử học cũng chỉ ra chỉ ra rằng, con tàu Titanic ngay trước khi khởi hành, có khoảng 50 hành khách đã tạm thời hủy chuyến.

Thực tế, trước khi xảy ra vụ đắm tàu thế kỷ này, nhiều hành khách đã nói với người thân, bạn bè rằng họ gặp điềm báo chẳng lành. Ví dụ, Henry Wilde, người đã thiệt mạng, từng viết cho em gái của mình trên con tàu, rằng “*Tôi vẫn không thích con tàu này. Tôi có một cảm giác kỳ quái về nó*”.

Nữ bộc Annie Ward đã nói với mẹ cô ấy trước khi lên tàu, rằng cô ấy không muốn đi tàu nữa, nhưng cô ấy không thể giải thích nỗi sợ hãi của mình đến từ đâu.

Eva Hart, một bé gái 7 tuổi sống sót cũng kể lại rằng, mẹ cô bé vì lo lắng về một vụ đắm tàu, mà nhiều đêm chỉ ngồi mà không thể ngủ được.

Vậy, những điềm báo này đến từ đâu? Mặc dù nghiên cứu khoa học hiện tại vẫn chưa thể trả lời câu hỏi này, nhưng các nhà nghiên cứu đã quan sát thấy rằng giác quan thứ sáu thường có quan hệ đến những vấn đề trọng đại liên quan đến an nguy của sinh mệnh. Tiến sĩ Dossey tin rằng sự xuất hiện của những trực giác này là có mục đích, “chủ yếu là dạy con người cách tự cứu mạng”. Ông viết: “Nếu bạn biết có một sự uy hiếp tính mạng đang đến gần, bạn sẽ có cơ hội để tránh nó”. Tiến sĩ Dossey cũng trích dẫn một ví dụ kỳ diệu như vậy trong cuốn sách của mình.

Một bà mẹ sống ở bang Washington đã bị đánh thức bởi một giấc mơ khủng khiếp vào lúc 2 giờ 30 phút sáng, bà mơ thấy một chiếc đèn chùm lớn treo phía trên nôi của đứa trẻ rụng ra và rơi trúng đứa bé. Trong giấc mơ,

bà thấy một cơn bão dữ dội đang hoành hành, và bà thấy rõ ràng rằng thời gian là 4 giờ 35 phút sáng. Người mẹ tỉnh dậy, mặt tái mét, bước ngay sang phòng bên, bế con lên giường. Hai giờ sau, hai vợ chồng bị đánh thức bởi một tiếng động lớn, họ lao vào phòng của đứa trẻ và thấy chiếc đèn chùm đã rơi trên nôi. Lúc này, bão đang hoành hành, đồng hồ hiển thị đúng 4 giờ 35 phút.

Nhìn thấy điều này, hẳn ai cũng sẽ cảm khái vì xúc động, rằng đại thiên thể giới này quả là vô cùng ảo diệu, hoặc là có một lực lượng vô danh đang thực sự an bài vạn sự vạn vật, hoặc là con người chỉ chiều theo “kịch bản” có sẵn trên thế gian mà diễn các vai diễn, sự việc khác nhau? Nếu không phải như vậy, bạn giải thích thế nào về việc ai đó có thể nhìn thấy trước những thiên cơ?

Trong lĩnh vực vũ trụ, nhân thể và sinh mệnh, có quá nhiều bí ẩn chưa được giải đáp mà khoa học hiện tại không cách nào giải thích được. Trước những hiện tượng thần bí này, nếu bạn bảo trì được tâm thái cởi mở, thì biết đâu, một ngày nào đó, bạn có thể thực sự hiểu được hàm nghĩa thâm sâu của nó.

Hương Thảo biên dịch